

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Gmina O.

Αναιρεσίβλητος: Dyrektorowi Krajowej Informacji Skarbowej

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006 σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾ και συγκεκριμένα τα άρθρα 2, παράγραφος 1, 9, παράγραφος 1 και 13, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας, την έννοια ότι δήμος (δημόσια αρχή) ενεργεί ως υποκείμενος στον ΦΠΑ όταν υλοποιεί έργο με στόχο την αύξηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και στο πλαίσιο αυτό δεσμεύεται, δυνάμει σύμβασης ιδιωτικού δικαίου την οποία συνάπτει με τους ιδιοκτήτες ακινήτων, να κατασκευάσει και να εγκαταστήσει συστήματα ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στα ακίνητά τους, καθώς και, μετά το πέρας ορισμένης περιόδου, να τους μεταβιβάσει την κυριότητα των συστημάτων αυτών;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει η ευρωπαϊκή χρηματοδότηση προς τον δήμο (δημόσια αρχή) για την υλοποίηση των έργων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας να περιληφθεί στη βάση επιβολής του φόρου κατά την έννοια του άρθρου 73 της οδηγίας αυτής;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 5 Οκτωβρίου 2021 — Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej κατά Gminie L.

(Υπόθεση C-616/21)

(2022/C 95/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Αναιρεσίβλητος: Gminie L.

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006 σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾ και συγκεκριμένα τα άρθρα 2, παράγραφος 1, 9, παράγραφος 1 και 13, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας, την έννοια ότι δήμος (δημόσια αρχή) ενεργεί ως υποκείμενος στον φόρο όταν υλοποιεί πρόγραμμα για την απομάκρυνση αμιάντου από ευρισκόμενα εντός των γεωγραφικών ορίων του ακίνητα, τα οποία ανήκουν σε κατοίκους που δεν επιβαρύνονται συναφώς με οποιαδήποτε δαπάνη; Ή μήπως η υλοποίηση τέτοιου προγράμματος εμπίπτει στις δραστηριότητες τις οποίες ασκεί ο δήμος ως δημόσια αρχή, με σκοπό την εκπλήρωση των καθηκόντων του που συνίστανται στην προστασία της υγείας και της ζωής των κατοίκων και στην προστασία του περιβάλλοντος, δηλαδή στις δραστηριότητες σε σχέση με τις οποίες ο δήμος δεν θεωρείται ως υποκείμενος στον ΦΠΑ;

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie (Πολωνία) στις 30 Σεπτεμβρίου 2021 — AR κ.λπ. κατά PK SA κ.λπ.

(Υπόθεση C-618/21)

(2022/C 95/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: AR κ.λπ.

Εναγόμενοι: PK SA κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 18, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της οδηγίας 2009/103/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και τον έλεγχο της υποχρέωσης προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής ⁽¹⁾, την έννοια ότι αντιβαίνουν προς το άρθρο αυτό εθνικές διατάξεις δυνάμει των οποίων ο ζημιωθής, ο οποίος έχει δικαίωμα ευθείας αγωγής κατά του ασφαλιστή αστικής ευθύνης του υπαιτίου του ατυχήματος για την αποκατάσταση ζημίας προκληθείσας στο όχημά του λόγω τροχαίου ατυχήματος, μπορεί να λάβει αποζημίωση από την ασφαλιστική εταιρία αλλά μόνο για το ποσό της πραγματικής και ενεστώσας ζημίας της περιουσίας του, ήτοι της διαφοράς μεταξύ της αξίας του οχήματος πριν το ατύχημα και της αξίας του ζημιωθέντος οχήματος, προσαυξημένης κατά τις πραγματικά ήδη καταβληθείσες εύλογες δαπάνες επισκευής και άλλες εύλογες δαπάνες πραγματικά ήδη καταβληθείσες και συνδεόμενες με το ατύχημα, ενώ, στην περίπτωση που αξίωση την αποκατάσταση της ζημίας απευθείας από τον υπαίτιο, θα μπορούσε να ζητήσει από αυτόν, κατ' επιλογή, αντί αποζημίωσης, την επαναφορά του οχήματος στην προ της ζημίας κατάσταση (επισκευή από τον υπαίτιο προσωπικά ή από συνεργείο αμειβόμενο από αυτόν);
2. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, έχει το άρθρο 18, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της οδηγίας 2009/103/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και τον έλεγχο της υποχρέωσης προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής, την έννοια ότι αντιβαίνουν προς το άρθρο αυτό εθνικές διατάξεις δυνάμει των οποίων ο ζημιωθής, ο οποίος έχει δικαίωμα ευθείας αγωγής κατά του ασφαλιστή αστικής ευθύνης του υπαιτίου του ατυχήματος για την αποκατάσταση ζημίας προκληθείσας στο όχημά του λόγω τροχαίου ατυχήματος, μπορεί να λάβει από την ασφαλιστική εταιρία, αντί αποζημίωσης για το ποσό της πραγματικής και ενεστώσας ζημίας της περιουσίας του, ήτοι της διαφοράς μεταξύ της αξίας του οχήματος πριν το ατύχημα και της αξίας του ζημιωθέντος οχήματος, προσαυξημένης κατά τις πραγματικά ήδη καταβληθείσες εύλογες δαπάνες επισκευής και άλλες εύλογες δαπάνες πραγματικά ήδη καταβληθείσες και συνδεόμενες με το ατύχημα, μόνο ποσό ισοδύναμο με τις δαπάνες επαναφοράς του οχήματος στην προ της ζημίας κατάσταση, ενώ, στην περίπτωση που αξίωση την αποκατάσταση της ζημίας απευθείας από τον υπαίτιο, θα μπορούσε να ζητήσει από αυτόν, κατ' επιλογή, αντί αποζημίωσης, την επαναφορά του οχήματος στην προ της ζημίας κατάσταση (και όχι μόνο την καταβολή χρηματικού ποσού για τον σκοπό αυτό);
3. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 1 και αρνητικής απάντησης στο ερώτημα 2, έχει το άρθρο 18, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της οδηγίας 2009/103/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρέωσης ασφαλίσεως της ευθύνης αυτής, την έννοια ότι αντιβαίνουν προς το άρθρο αυτό εθνικές διατάξεις δυνάμει των οποίων η ασφαλιστική επιχείρηση, στην οποία απευθύνθηκε ο κύριος του ζημιωθέντος λόγω τροχαίου ατυχήματος οχήματος για την καταβολή των υποθετικών δαπανών στις οποίες αυτός δεν υποβλήθηκε αλλά θα έπρεπε να υποβληθεί εάν επέλεγε την επαναφορά του οχήματος στην προ της ζημίας κατάσταση, μπορεί:
 - α) να εξαρτήσει την καταβολή αυτή από την εκ μέρους του ζημιωθέντος απόδειξη ότι έχει πράγματι την πρόθεση να επισκευάσει το όχημα με συγκεκριμένο τρόπο σε συγκεκριμένο μηχανικό, έναντι συγκεκριμένου τιμήματος ανταλλακτικών και υπηρεσιών, και να μεταφέρει το χρηματικό ποσό για την επισκευή αυτή απευθείας στον εν λόγω μηχανικό (ενδεχομένως στον πωλητή των αναγκαίων για την επισκευή ανταλλακτικών), υπό την επιφύλαξη της επιστροφής του, εφόσον δεν επιτευχθεί ο σκοπός για τον οποίο καταβλήθηκε το ποσό αυτό και, σε αντίθετη περίπτωση:
 - β) να εξαρτήσει την καταβολή αυτή από την υποχρέωση του καταναλωτή είτε να αποδείξει, εντός συμφωνηθείσας προθεσμίας, ότι χρησιμοποίησε το καταβληθέν χρηματικό ποσό για την επισκευή του οχήματος είτε να το επιστρέψει στην ασφαλιστική εταιρία και, σε αντίθετη περίπτωση:
 - γ) μετά την καταβολή του ποσού αυτού με αναγραφή του σκοπού καταβολής (του τρόπου χρήσης του ποσού) και μετά την παρέλευση του αναγκαίου χρόνου εντός του οποίου ο ζημιωθής μπορούσε να επισκευάσει το όχημα, να απαιτήσει από τον τελευταίο να αποδείξει δαπάνη των ποσών αυτών για την επισκευή ή να τα επιστρέψει,

κατά τρόπον ώστε να αποκλείεται το ενδεχόμενο πλουτισμού του ζημιωθέντος συνεπεία της ζημίας;

4. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα 1 και αρνητικής απάντησης στο ερώτημα 2, έχει το άρθρο 18, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της οδηγίας 2009/103/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρέωσης ασφαλίσεως της ευθύνης αυτής, την έννοια ότι αντιβαίνουν προς το άρθρο αυτό εθνικές διατάξεις δυνάμει των οποίων ο ζημιωθής, ο οποίος δεν είναι πλέον κύριος του ζημιωθέντος οχήματος διότι το μεταβίβασε έναντι χρηματικού ποσού, με αποτέλεσμα να μην είναι πλέον σε θέση να το επισκευάσει, δεν μπορεί για τον λόγο αυτόν να ζητήσει από τον ασφαλιστή αστικής ευθύνης του υπαιτίου του ατύχηματος την καταβολή των δαπανών επισκευής η οποία θα ήταν αναγκαία για την επαναφορά του οχήματος στην προ της ζημίας κατάσταση, αλλά η αξίωσή του περιορίζεται στη δυνατότητά του να ζητήσει από την ασφαλιστική εταιρία αποζημίωση για το ποσό της πραγματικής και ενεστώσας ζημίας της περιουσίας του, ήτοι της διαφοράς μεταξύ της αξίας του οχήματος πριν το ατύχημα και του τιμήματος που εισέπραξε από την πώληση του οχήματος, προσαυξημένης κατά τις πραγματικά ήδη καταβληθείσες εύλογες δαπάνες επισκευής και άλλες εύλογες δαπάνες πραγματικά ήδη καταβληθείσες και συνδεδεμένες με το ατύχημα;

(¹) ΕΕ 2009, L 263 , σ. 11.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία) στις 11 Οκτωβρίου 2021 — TB

(Υπόθεση C-628/21)

(2022/C 95/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Okręgowy w Warszawie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: TB

παρισταμένων των: Castorama Polska Sp. z o.o., «Knor» Sp. z o.o.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (¹), την έννοια ότι το μέτρο προστασίας των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας στο οποίο αναφέρεται η διάταξη αυτή μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή μόνον εφόσον έχει διαπιστωθεί, στο πλαίσιο είτε της συγκεκριμένης είτε άλλης διαδικασίας, ότι ο δικαιούμενος είναι κάτοχος δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας;

– Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 1:

- 2) Έχει το άρθρο 8, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, την έννοια ότι αρκεί να πιθανολογείται, και όχι να αποδειχθεί, ότι το μέτρο αυτό αφορά υφιστάμενο δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας, ιδίως σε περίπτωση που το αίτημα παροχής πληροφοριών για την προέλευση και τα δίκτυα διανομής των εμπορευμάτων ή των υπηρεσιών προηγείται της άσκησης αγωγής αποζημιώσεως λόγω προσβολής δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας;

(¹) ΕΕ 2004, L 157, σ. 45.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Bihor (Ρουμανία) στις 18 Οκτωβρίου 2021 — P.C.H. κατά Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Oradea, Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

(Υπόθεση C-642/21)

(2022/C 95/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Bihor